

Forfatningsændringen.

Den i februar 1946 nedsatte forfatningskommission afsluttede i januar 1953 sit arbejde med afgivelse af en betænkning, som indeholdt forslag til en ny grundlov.

Dette forslag fremsattes i den ordentlige rigsdagssamling 1952—53 af statsministeren i folketinget og blev inden samlingens slutning vedtaget i begge rigsdagens ting med nogle ændringer. I den overordentlige samling 1953 vedtoges forslaget påny, og det underkastedes derefter folkeafstemning i overensstemmelse med reglerne i den tidligere grundlovs § 94.

Ved folkeafstemningen, der afholdtes 28. maj 1953, opnåede forslaget den fornødne tilslutning til, at det kunne stadfæstes af kongen, hvilket skete 5. juni 1953. Grundloven trådte derefter straks i kraft, dog således at den hidtidige rigsdagsordning skulle vedblive at bestå, indtil nyvalg til folketinget var afholdt, hvilket skete 22. september 1953.

Samme dag, som stadfæstelsen fandt sted, overgav statsministeren ved en højtidelighed i rigsdagens fællessal det ene af to originale, af kongen underskrevne eksemplarer af Danmarks Riges Grundlov af 5. juni 1953 til folketingets formand, som modtog det på rigsdagens vegne. Ved overgivelsen, der overværedes af ministrene, rigsdagens præsidium, partiformænd og medlemmer af forfatningskommissionen m. fl., holdtes taler af statsministeren og folketingets formand.

I tingene fremsattes den 1. september 1953 — rigsdagens eneste mødedag i den overordentlige samling efter grundlovsforslagets stadfæstelse — udtalelser af formændene om den vedtagne forfatningsændring.

Ved denne lejlighed udtalte folketingets formand (*Gustav Pedersen*) i folketinget bl. a.:

„Vi står nu foran en periode, hvor folketinget ikke blot skal være folketing, men skal være hele rigsdagen. Fra det valg, der